

размирици, затуй тѣ се изселяли на българска земя въ Македония. Много такива прѣселенци се настанили къмъ края на XVIII. вѣкъ и началото на XIX. въ Битоля, Леринъ, Охридъ и Солунъ. Помалко арнаутски родове има въ Прилѣпъ, Скопие и много други градове. Арнаутскитѣ прѣселенци въ Солунъ се погрѣчени, а въ другитѣ градове сж побългарени. Откъмъ охридската *Гора* (область по южния брѣгъ на Охридското Езеро) и досега продължаватъ такива изселения въ Охридъ. Бивали сж отдѣлни случаи, дѣто цѣли арнаутски християнски села сж прѣселени на българска земя, каквито сж напр. въ Леринско и нѣколко села въ Одринския Вилаетъ.

Най-южнитѣ арнаутски поселенци въ Македония се намиратъ въ долината на Бистрица. Тамъ, дѣто грѣцкото население като събѣдъ на българитѣ се свѣршва, начева се арнаутското. На грѣцко-землище въ мѣстността Копачаръ сж отбѣлѣзани въ статистиката на Верковича 5 села съ арнаутски жители, именно *Чурхли*, *Тривецъ*, *Врашенъ*, *Кастронъ* и *Сабониторъ*, смѣсени дѣ повече дѣ по-малко съ християни грѣци¹⁾. Да ли наистина има арнаутско население въ тия села, нѣмахме възможность да установимъ. Въ описанието на Гребенската Каза въ сжщата книга не се споменуватъ арнаути, но мухамедани²⁾. Сжщо така нѣма отбѣлѣзано арнаутско население въ тия мѣста и въ статистиката на Ростовскій³⁾.

Въ самата Костурска Котловина има едно арнаутско мухамеданско село, *Сливени*, на пѣтя отъ Костуръ за Корча. То е прѣселено въ миналия вѣкъ. Има нѣколко кжци арнаути мухамедани въ близкото село *Желино*, но тѣ се смѣсили съ тамошнитѣ помаци и сж изгубили езика си. Въ Костуръ има около 50 кжци християни арнаути, прѣселени прѣзъ XIX. в. откъмъ Епиръ. Тѣ сж почти погрѣчени. Старитѣ още говорятъ арнауски, но новото поколение си служи съ грѣцкия езикъ. Въ височинитѣ на планина Вичъ има християнско арнаутско село *Елехово*, или *Елово*; жителитѣ му сж прѣселени отъ околността на Колоня въ края на миналия вѣкъ и сж запазили добръ езика си.

На западъ отъ котловината въ долината на р. Деволъ, наречена *Деволма*, живѣятъ българи и арнаути смѣсено, но послѣднитѣ

¹⁾ Верковичъ, Топограф.-этнограф. очеркъ Македоніи, 228—331.

²⁾ Все тамъ, 204.

³⁾ А. Ростовскій, Распределение жителей Битолскаго Вилаета по народностямъ и вѣроисповѣданіямъ въ 1897 году. Живая Старина, г. IX, выпускъ I. стр. 103—104.